

СВИТАЊА

Лист ученика
ОШ “Данило Зеленовић” Сириг
јун 2008.

Садржај

Уводна реч	2
Литерарни радови	3 - 10
Успеси на такмичењима	11
Славистички скуп	12
Колико читамо?	13
Понос наше сале	14
Интервју са наставницом географије	15
Милутин Миланковић	16
Литерарни радови	17 - 21
Фото галерија са екскурзије	22
Мода	23
Разне занимљивости – тигрови	24
Ученици генерације	25
Збогом осмаци !	26

Школска година која је за нама била је испуњена мноштвом садржаја. Неки од њих су се издвојили јер је њихов значај превазишао оквире редовних школских збивања. Били смо учесници хуманитарних и еколошких акција, мноштва конкурса, вредно писали литерарне радове, сликали разним техникама. Као добри домаћини, примили смо искрене честитке на крају „Славистичког скупа“ за веома успешну организацију и гостољубивост. Угостили смо и „Витезов песнички караван“ чији предводници су били Добрица Ерић, Раша Попов, Миња Субота, Недељко Попадић ... Имена довољно говоре сама за себе. После много година обновили смо „Ликовну колонију“ и надамо се да ће та манифестација поново заживети. Испратили смо зиму запаженим наступом на „Масленици“ и уживали у предивној музичкој и поетској вечери коју нам је приредио познати кантаутор Бранко Пражић. „Светосавска академија“ и приредба за 8. март још једном су показале нашу креативност и труд. Били смо и домаћини општинских такмичења из географије и страних језика. На осталим такмичења неки ученици наше школе обрадовали су нас својим успесима. И наши одбојкаши ређали су победу за победом. Учествовали смо и у свечаности доделе одбојкашких лопти које је најбољим одбојкашима поклонила јапанска амбасада. Још су нам свежи утисци са протеклих екскурзија, нешто од тога забележили су и наши фотоапарати. После јесењег, истрчали смо и овај пролећни крос. Ако смо случајно нешто и заборавили да споменемо, нећете нам замерити. Ко ради, тај понекад и погрешити. Вредно се припремамо за „Завршну свечаност“ где ћемо испратити још једну генерацију наших „осмака“ и пожелети им сву срећу овога света. Пред вама је нови број нашег школског листа. Кренимо заједно у авантуру читања!

Чланови редакције: Милован Николић, Кристина Весков, Марина Мијатовић, Гордана Ђурчић, Душан Продановић, Кристина Кисин, Ноеми Хусаг и Невена Ивковић

Организатор и руководилац редакције: наставник Жико Николић

ЉУБАВ

Љубав увек изненада налети,
као топла кишна кап
на длан што слети.

Љубав је увек ту,
и на јави и у сну.
Љубав је симпатија прва,
успомена која треба да се чува.

НОЕМИ ХУСАГ VII 2

УТЕХА

Када љубав почне да боли,
када те напусти неко,
неко ко ти каже да те воли.
Када те напусти неко ко те узме под своје,
ти тада сети се другарице своје.
Када ти треба неко да ти пружи утеху сву,
ја за тебе увек бићу ту.

НОЕМИ ХУСАГ VII 2

ОСМЕХ

Осмех не кошта ништа, а значи много. Он обогаћује оне који га примају, а не осиромашује оне који га дају. Траје тренутак, али је сећање на њега каткад вечно. Нико није довољно богат да би га пропустио, нити је тако лош да га не заслужије. Он људе чини срећним, олакшава им рад, а очекиван је и знак пријатељства. Даје одмор онима који су уморни, обесхрабренима враћа храброст. Он се не може ни купити, ни позајмити, ни украсти јер је то нешто што нема вредност, осим када се даје. И ако некада сретнеш особу која више нема осмеха – буди великодушан, дај јој свој, јер нико не осећа такву потребу за осмехом као они који не могу да га дају другима!

НАТАША РКМАН VI – 2

ПУТОВАЊЕ „МАЛОГ ПРИНЦА“

Многи људи су слични Малом принцу из истоимене Егзиперијеве књиге у којој је он тражио пријатеља по целом свемиру, а није схватио да је тај пријатељ њему јако близу и да је то била његова ружа коју је он чувао и неговао. Прошао је читав свемир да би нашао нешто што је одувек имао код себе.

Мали принц, то може да буде моје друго име, јер сам и ја као и он много грешио трагајући за нечим и склањајући друге са мог пута, не схватајући да су они баш ти које ја тражим. Тако је било са једним мојим, сада добрим другом Иваном. Био сам четврти разред кад су се моји „најбољи другови“ престали дружити са мном. Тада сам био јако тужан и тражио сам неко друштво за игру. Сваки дан сам се играо са Иваном, који је живео на другој страни села. Нисам имао осећај да ми је он прави друг, али то није могло да се каже за њега. Он је према мени осећао велико пријатељство. Стално смо долазили један код другог, али он је за мене тада био само пријатељ „џокер“ кога бих звао када бих био сам. Међутим, једног дана у школи кад су се моји бивши другови грубо шалили на мој рачун, Иван је стао на моју страну и почео да ме брани од њиховог вређања. Тада сам осетио нешто у стомаку. То је било пријатељство. Од тада, Иван и ја смо најбољи другови, како се каже „и у добру и у злу“. Са старим пријатељима сам се помирио, али то није означило крај Ивановог и мог пријатељства.

Нешто сам научио из овог искуства што је и била поука књиге „Мали принц“, а то је да човек најбоље види срцем.

ДУШАН ПРОДАНОВИЋ VII - 2

Она је та

Она је та због које ја
ујутру устајем и бришем очи.
Спремам се за нови дан
јер знам да ће она доћи.

Она је та због које бих ја
дао и света два.
Она је та због које ја чешће
Не знам колико је два и два.

И са њена ока два плава,
само кад би ме погледала.

Редовно јој песме нижем,
а у школи не знам да пишем.
Некада, кад се видели нисмо,
ја њој пошаљем писмо.

Кад сам с њом, ја се губим
у њеним очима.
Ја знам да она ме воли,
али то никад не би признала.

Душан Продановић VII - 2

Јована воли Душка

У последње време моја другарица је сама,
говори да јој је друштво тама...
Али то и није баш тако
иако знам да јој није лако...

Воли једног дечака, једног друга Душка,
то се по школи и у друштву шушка.
Не пориче она то, признаје да воли.
Мада јој је тешко, то је страшно боли...

Можда и он воли њу, ал' неће да каже,
Ваљда није сигуран па неће да слаже.
Једном ће она сазнати истину праву
па кад га види, неће спуштати главу.

Она је права цурица за њега,
Само да је познаје, одрек'о би се свега.
Јована наша воли малог Душка,
тако се по школи шушка...

ГОРДАНА ЂУРЧИЋ VI - 2

СЛАВУЈ

**Виче, гледа кроз прозор Мица,
Ено на грани славуј птица.**

**Славуј је лепа птица
Кренула ми суза радосница.**

**Славуј лепо снева
Он величанствено пева.**

АЊА ТАСОВАЦ V - 1

Патња

Летим у заборав.
Ишчезла сам, као да не постојим
и дане од мог одласка више не бројим.
Моје мисли лутају сада.
Је л' ико помисли на мене икада?
Недостаје ми моје друштво мило,
волеле бих да се све ово у сну снило,
али ово није сан, ово је јава.
Ко размишља где сада веверица спава,
куда зечић трци, која је његова нада?
Је л' ико помисли на њих?
Је л' им ико посвети стих?
Па да, нико.
Тако нико и на мене не мисли,
зашто су се људи код осећања стисли!?
Знам зашто је тако,
јер ово што ја доживљавам, не доживи свако.
Они не знају осећај туге и бола
и како је моје срце пукло на пола,
само се насмејем и дигнем главу горе,
јер ме је то учинило јачом и тако се прави борци боре.
Нећу бити окрутна према њима
као они према мени.
Помоћи ћу им,
иако они нису хтели мени.
И данас, кад се сетим те туге и бола
и како је моје срце пукло на пола,
само се насмејем и дигнем главу горе,
јер ме је то учинило јачом и тако се прави борци боре.

Рећи ћу вам нешто што је мени говорила моја мати:
"ЧОВЕК МОРА НАУЧИТИ ДА ПАТИ"

ЗОРАНА БАБИЋ VIII - 2

Пружићу јој цвет

Поклонићу јој цвет
из знака поштовања
ко зна можда буде загрљаја.

Прићи ћу јој полако
са великим смешком,
предаћу јој ружу неће бити тешко.

Видим у себи мало стида,
мили Боже, колико је фина.
Ја знам да их нема пуно
лепих ко ружа, ма узми је,
Марко, кад ти живот пружа.

Марко Живковић VI 1

Љубав

Ко што зечић брзо трчи
и рибица вешто плива,
тако љубав брзо пламти
и срећно се тада снови.

Љубав је слатка
као воће,
много је лепша
од самоће.

Љубав је лепа
као цвеће,
доноси радост
и много среће.

Вера у љубав
ти снагу даје,
живот је лепши
и дуже траје.

Милован Николић VI₁

Љубав

Шта је то љубав?
Данас свако зна:
„Љубав је кад се двоје воле
и сваког дана у парку стоје”.

„Кад се двоје шетају
по зеленој трavi
сви пуцају од среће
и дечак девојчици даје цвеће”.

„Љубав је кад те
неко нежно гледа,
а ти мислиш
то је дар са неба”.

Добрила
Продановић VI₁

ЉУБАВ

Љубав то није ствар са којом се деца играју
То је кад се она и он везују.
Они су сложни и у добру и злу
И зато стоје чврсто на тлу.

Некад се деси свађа и туга
Па се нађе и нека друга,
И онда само кажу «нека»
Јер не знају да љубав траје ДОВЕКА!

Александар Миловановић VI₁

Е ТО ЈЕ ЉУБАВ

**Постоји један дечак Мата,
Постоји једна девојчица Ната.**

**Ната воли Мату,
Мата воли Нату.**

**Та њихова љубав је мала,
Као нека мала шала.**

**Јер Мата не зна да га воли Ната,
А Ната не зна да је воли Мата.**

Ања Тасовац V₁

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Љубав је дан,
осећаја трептај.
Трепнеш ти,
трепнућу и ја,
и тако до краја
овог живота.

Зорица Павловић V-1

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је стигло,
на ноге нас дигло.
Сви се веселимо,
јер љубави и другарства желимо.

Ласте су дошле,
ко зна одакле су пошле?
Можда са јужних места,
или са разних крајева света.

Изашао је цветак,
цветак зановетак.
Из земљице црне,
из планине бурне.

Кренуо је снажно
као метак из пушке
и као дршка од секире љуте.

Недељко Мутлак VI₁

ОПРОСТИ

Опрости што плачем,
и што немам мира,
кад чујем да неко
на гитари свира.

Опрости што твоје име
по књигама пишем,
опрости, опрости, јер сећања
не могу да избришем.

Опрости што лутам
по улицама града.
Опрости јер свему
крај је сада.

Маја Марковић V-1

МАЈ

Када дође мај,
и за њим пролеће,
мој крај се претвори у рај,
свака птица у њега долеће.

Када дође мај,
у башти се цвеће појави,
блиставог сунца сјај
ново јутро дојави.

Када дође мај,
пчеле из кошнице полете.
Вредно облећу гај,
што више нектара да сакупе.

Када мај дође,
природа се пробуди цела.
Све на боље пође,
сва су деца весела.

Марина Мијатовић VI -1

ЧАРОБНИ ПАСУЉ

Кад пролеће дође природа се смеје,
тада вредни повртар свој пасуљ посеје.

Девет кад дана прође и киша кад падне,
пасуљ из кућице ниче и спреман је
киши да кличе.

Од пасуља боље хране нема,
кад га лепо куварица спрема.

Када клица његова прва крене,
сва трава изнад њега увене.

Након недеље три,
весели смо сви.

Прва му махуна већ има сјај,
али овој песми није дошао крај.

Чаробни пасуљ постао је славан,
у Темерину, он је јако важан.

Неко воли купус, неко пасуљ бос,
али ја знам да ме никад не превари мој нос.

Када куварица стави поврћа и сувога меса,
наједи се и скачи до небеса.

Радмила Шумарунић V - 2

УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

Током ове школске године наши ученици су постигли велике успехе на разним такмичењима:

математика-општинско такмичење
-Тамара Катић V-2 IV место
-Марина Мијатовић VI-1 II место
-Душан Продановић VII-2 I место
-Зорана Бабић VIII-2 IV место

околно такмичење - пласман на републичко
- Душан Продановић VII-2 II награда

српски језик-општинско такмичење
-Билјана Егељић V-1 II место
-Исидора Ћирић V-2 III место
-Марина Мијатовић VI-1 I место
-Катарина Дакић VII-1 I место
-Ноеми Хусаг VII-2 II место
-Душан Продановић VII-2 III место
-Ненад Шуњка VIII-1 I место
-Борис Брежњак VIII-2 II место

околно такмичење
- Марина Мијатовић VI-1 I место

физика-општинско такмичење
-Марина Мијатовић VI-1 III место
-Душан Продановић VII-2 I место

околно такмичење
- Марина Мијатовић VI-1 III награда

хемија-општинско такмичење
-Душан Продановић VII-2 I место

околно такмичење
-Душан Продановић VII-2 VI место

историја-општинско такмичење
-Билјана Егељић V-1 III место
-Милован Николић VI-1 III место
-Недељко Мутлак VI-1 III место

географија-општинско такмичење
-Ноеми Хусаг VII-2 III место

Здравка Инђић и Вулић Александра су освојиле I место на државном и II место на европском такмичењу у **џез балету**.

На **ликовном конкурс**у винограда и винара наше ученице су заузеле следећа места:

-Јована Јосимов V-2 I место
-Наташа Ркман VI-2 III место
-Љубица Тепавац VII-2 II место

Осим на такмичењима из природних и друштвених наука, као и из уметности, изузетно смо се показали и у спорту. **Женска одбојкашка екипа** заузела је II место на општинском такмичењу, док је **мушка одбојкашка екипа** заузела I место на општинском и околном, и II место на међуоколном такмичењу. На такмичењима у **џудоу** најбоље су се показали следећи ученици:

-Милана Рељић VII разред
-Дејан Шумар IV разред
-Андреј Кожул III разред
-Александра Јовинчевић I разред
-Генић Вања

Поводом „Пасуљијаде“ у Темерину на ликовном и литерарном конкурс у награђени су ученици:

-Радмила Шумарунић, Александра Зарић и Слађана Секулић

Свим ученицима и њиховим наставницима још једном честитамо и желимо да следеће године постигну још већи успех!

СЛАВИСТИЧКИ СКУП

Основна школа „Данило Зеленовић“ из Сирига била је у суботу, 15. децембра 2007. године домаћин Семинара професора руског језика Славистичке подружнице за Војводину. На почетку семинара поздравну реч је одржала директорка школе Биљана Ђуричић. Након тога су и ученици школе домаћина поздравили госте, изводећи пригодан програм, што је на крају било награђено бурним аплаузом учесника Семинара. Минутом ћутања одата је пошта преминулим колегама који су били истакнути чланови ове Подружнице. Потом је следио извештај о раду Подружнице за 2007. годину, као и допуне и примедбе. Семинару су присуствовале и гошће из Руског дома у Београду. Присутнима се обратила помоћник директора Руског дома Т. Ј. Иринархова. Посебну пажњу привукле су информације о учешћу на конкурсима, такмичењима, представама, о путовањима и студирању у Русију. Професорима руског језика подељени су и материјали за ваннаставне активности, што ће им бити велика помоћ у наредном периоду. Презентован је рад „Тешкоће у изучавању неких тема у уџбенику за основну школу и начини њиховог савладавања“ – З. Петровић, професор руског језика у ОШ „Ј. Грчић Миленко“ у Беоцину. На крају је прочитан предлог писма које ће бити упућено Министарству просвете, са захтевом за издвајање средстава Славистичкој подружници за Војводину. По завршетку Семинара, учесници су исказали посебну захвалност домаћинима због успешне организације и пријатне атмосфере која је створена током одвијања овог Семинара.

КОЛИКО ЧИТАМО?

У времену препуном технолошких изума и владавине разних медија све мање људи чита књиге. Нека новија истраживања међу ученицима угледних школа показала су нимало завидну ситуацију по том питању. Вођени истом жељом да сазнамо праву истину и ми смо и нашој школи спровели анкету са питањем „Колико редовно читаш лектире?“ Резултати су пред вама:

Укупан број испитаних ученика: **118**

Ученици који редовно читају: **39 - 33,05%**

Ученици који понекад читају: **53 - 44,92%**

Ученици који никад не читају: **26 – 22,03%**

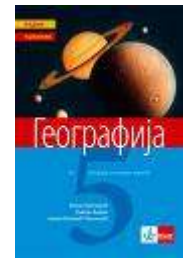
Књиге које смо најрадије читали:

1. Хајдуци – Бранислав Нушић
2. Робинзон Крусо – Данијел Дефо
3. Орлови рано лете – Бранко Ћопић

Понос наше сале

Ове године, одбојкаши наше школе остварили су изванредне резултате на такмичењима. Од почетка школске 2007/08. године заједно са њиховим наставником, Зораном Будаћем, припремали су се и вежбали одбојку сваки дан пре и после часова. Тренинг је био напоран, али све се исплатило кад су на општинском такмичењу освојили прво место, победивши све остале школе без и једног изгубљеног сета. Одмах су почели још интензивније да тренирају како би се показали и на окружном такмичењу. Труд се поново исплатио. Освојили су прво место без већих потешкоћа. Остала им је само једна степеница до државног такмичења, а то је било међуокружно такмичење. На том такмичењу су се «жестоко» борили. Прву утакмицу су победили домаћине такмичења, екипу из Сомбора, међутим у финалу победила их је изврсна екипа из Суботице, па су освојили друго место. Иако се нису пласирали на републичку одбојкашку смотру они су **понос наше сале** и сви то треба да знају.

Интервју са наставницом географије

Почетком овог полугодишта дошла је нова наставница географије **Кристина Балатон**. Желели смо да сазнамо какви су њени утисци, па смо направили кратак интервју са њом.

-Какви су ваши утисци о наставницима?

„Пријатни. Лепо су ме дочекали. Топло.“

-Да ли смо бољи ми или ученици друге школе?

„Ви сте доста мирнији, али су они комуникативнији.“

-Волите ли да читате? Коју врсту књига?

„Да. Трилере.“

-Која вам је омиљена књига?

„Мистична река.“

-Имате ли омиљеног писца?

„Да, то је Иво Андрић.“

-Волите ли да путујете?

„Обожавам да путујем. Имам утисак да одлетим када помислим да треба да се возикам негде даље.“

-Најлепше место на ком сте били?

„Тара.“

-Да ли сте волели географију кад сте били у основној школи?

„Не, нисам.“

-Да ли сте у основној школи мислили да ћете бити наставница географије?

„Нисам мислила да ћу се бавити овим послом, али у гимназији сам имала професора географије који ме је одушевио (Миодраг Мандић). Мислим да сам се тада заљубила у географију као науку.“

-Шта не волите?

„Постоји доста ствари које не волим, али сад је јако тешко да се сетим свих ситница. Нпр. иритира ме непослушност, не волим неправду, не волим да посматрам како неко неког повређује... Не волим мрак, мутну воду, ајкуле, Гранд-Параду...“

-Имате ли омиљену песму?

„Има их безброј... Једна ми се посебно свиђа, али не знам ни ко је извођач, ни назив песме, али да је занемаримо, волим да чујем песму „Капетане мој“ од Јосипе Лисац.“

-Имате ли омиљену групу? Који је најбољи концерт на коме сте били?

„Јоој, најбоља група на свету је била пре пар година, „Гоблини“,

последњи пут сам била на њиховој свирци у „Бундеви“ док је још била актуелна.

Последњи концерт на ком сам била је концерт Јосипе, прошле суботе.“

-Какви сте били док сте били мали?

„Црна, мала, гарава.“

-Чиме се бавите у слободно време?

„Гајим дрвеће, заразила сам се тим.“

-Ко је од ваших колега оставио највећи утисак на вас?

„Наставник Слободан, лепо је слушати све његове приче и доживљаје, као и наставница Станислава. Они су ми први пали на памет, иначе сви су заиста јако добри према мени.“

-Да ли сте романтик или реалиста?

„Трудим се свим силама у себи да будем реалиста, али романтик сам од рођења.“

-Шта је за вас најважније у животу?

„Јако је тешко питање. Не знам прави одговор, али могу да ти кажем да сам срећна, некако се тако осећам, задовољна сам. Најважније могу бити и ситнице, на које често не обраћамо пажњу, а оне толико значе.“

-Која је ваша највећа жеља и да ли се остварила?

„Имам једну велику жељу... Не смем да ти кажем, стварно, бојим се да се неће остварити.“

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ОД СМРТИ НАШЕГ ВЕЛИКОГ НАУЧНИКА

Милутин Миланковић (1879-1958) српски инжењер, геофизичар, климатолог и астроном. Оснивач је катедре за небеску механику на Београдском универзитету и светски уважаван научник, познат по теорији ледених доба, која повезује варијације земљине орбите и дугорочне климатске промене. Ова теорија позната је под именом Миланковићеви циклуси.

Данас пишемо о Милутину Миланковићу јер се ове година обележава 50 година од његове смрти. Овај чланак ће нас подсетити на једног од највећих српских умова.

Миланковић је рођен 28. маја 1879. године у Даљу, близу Осигека (тада Аустроугарска, данас Хрватска). Похађао је Бечки технолошки институт, где је дипломирао грађевину 1902. и стекао докторат из техничких наука 1904. чиме је постао први српски доктор техничких наука. Касније је радио у тада чувеној фирми Адолфа Барона Питела **Бетонбау-Унтернехмунг** у Бечу. Градио је бране, мостове, вијадукте, аквадукте и друге грађевине од ојачаног бетона. Миланковић је наставио да се бави грађевинарством у Бечу, до јесени 1909. када му је понуђена катедра примењена математике на Београдском универзитету (рационална механика, небеска механика, теоријска физика). Година 1909. означава прекретницу у његовом животу. Мада је наставио да се бави истраживањем разних проблема у вези са применом ојачаног бетона, одлучио је да се сконцентрише на фундаментална истраживања.

Милутин Миланковић је у свом богатом стваралачком животу предложио реформу грегоријанског и јулијанског календара, која је водила изградњи јединственог, до сада најпрецизнијег календара (Миланковићев календар) и која је прихваћена на Свеправославном конгресу у Цариграду 1923. године. Миланковић је детаљно писао о овом свом покушају у извештају Српској краљевској академији по повратку са Конгреса, у својим мемоарима и у „Канону осунчавања“, напомињући да му није јасно зашто реформа, која је једногласно усвојена 30. маја 1923. године у Цариграду, и поред свих својих предности, касније није примењена.

- Миланковић - кратер на даљој страни Месеца 34 километра у пречнику на +22,0 ц ширине, -145,0 ц висине.

-Миланковић - 118 км кратер на Марсу на 54.4 N, 213.3E

-1605 Миланковић - мала планета, открио српски астроном Петар Ђурковић.

МОЈА ШКОЛА

Школа је лепа то свако зна
Зато је искрено волим ја.
Весела слова око табле лете
Нема јединица од главе до пете.

У сазнању ми помаже моја другарица,
Она је моја најбоља пријатељица.
Учитељица нас воли
Кад учимо у школи.

Моја школа знање ми дала
У њој сам све сазнала.
Како је лепо у мојој школи
Где свако свакога искрено воли.

Дошао је јуни, лето је све ближе
Пети разред нам ускоро стиже.
Кад пожелим да сазнам нешто ново,
Ту је књига и њено слово.

Нада Шведић, Драгана Спасић и Мирјана
Николић
IV₂

ПРОЛЕЋЕ

Висибабe мале
на ливаду стале.
Чекају другарицу
плаву љубичицу.

Птичице певају,
деца се играју.
Певају песме,
кишица пасти не сме.

Пролеће је стигло,
све на ноге дигло.
Медвед се буди,
узалуд се зима труди.

Нада Шведић и
Драгана Спасић IV 2

СТИГЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ

Кад пролеће дође,
све ружно прође.
Све се лепо буди и
ружноме суди.

Стигло нам је пролеће
А у башти никло поврће.
Никло је и цвеће
Буди га пролеће.

Пролеће нам цвета,
Пролеће нам пева.
Све је лепо сада
Кад пролеће влада!

Мирјана Николић и
Исабела Касап IV 2

ЈЕДНО НЕОБИЧНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Моја маца Шара
Са мишом преговара.
О, мој мишу мали,
како теби нису дали
сира пуну кацу,
било би и за мацу.

А кад сира нема,
Маца ће да дрема.
Када дремка прође,
Маца ће да пође
У потрагу за млеку
И новим пријатељем зеком.

Биће то пријатељство чудно
И сви ће се провести лудо.

Марија Петровић IV 2

Једно необично пријатељство

Видео сам једно чудо
Пас и мачка воле се лудо.

Нисам могао веровати,
Ал очима видех својим.
Мачка глади куци реп
Својим шапама меким.

А пас умиљато чешка
Своме другу леђа тешка.
Маца се задовољно смешка,
Јер све то није грешка.

Филип Шуњка IV - 2

МАШТАЛА САМ

Много волим да маштам. Када ми је досадно и не знам шта да радим, довољно је да затворим очи и моја машта ме носи где год пожелим.

Тако сам једног тмурног, кишног дана седела и посматрала како се кишне капи сливају низ прозор. Било ми је јако досадно и затворила сам очи. Одједном сам се нашла у шареном, сунчаном свету где је све лепо, мирисно и насмејано. Ту и дрвеће може да хода, птице да говоре, а трава да пева. Маштам да имам крила и да летим као птица, а сви ме гледају и диве ми се. Летим на други крај планете и пливам у мору са рибама. Могу дуго да роним без ваздуха. Онда изађем из воде и легнем на топао песак. Наранџе, ананас и пуно укусног воћа долази код мене и нуди ми се да га поједем. Таман отворим уста да га загризем кад неко куца на врата моје собе. Мама улази и носи ми на тањиру исецкану јабуку. Погледам кроз прозор. Још пада досадна киша. Нема везе, мени је било лепо јер моја машта је најјача на свету.

Ако вам некад буде досадно, немојте тражити да вам купују скупе играчке, јер ви већ имате једну - вашу машту. Само треба да је укључите и редовно да је тренирате.

Марија Петровић IV 2

ТРЕШЊА У ЦВЕТУ

Једна трешња мала
Данас је процвала.

Пупи, пупи трешњица
На њу слеће пчелица.

Са пчелицом се дружи
Нектар да јој пружи.

Трешњица јој пријатељица
Биће пуно трешњица.

Док деца једу трешњице
Мед праве пчелице.

IV₂

КАД БИ ...

Кад би књига причат знала,
Лакше би нам знање дала.

Кад би школа ноге имала,
Код сваког би кући долазила.

Кад би увек био мај,
Више нам не би требао чај.

Кад би мачка знала пећи
Била би нам од помоћи.

Кад би дрво шетат знало,
Свугде би нам хлада дало.

Кад би свугде био цвет,
Лепши би нам био свет.

Марија Петровић IV₂

Кад зажмурим и кад сањарим

Чим склопим очи тонем у сан, диван и нестваран. Заправо не знам да ли је то сан или будно сањарење.

Углавном у том сну сам изван свих временских граница. Имам времена на претек и што ми је најбитније, увек сам дете. Можда се тога и плашим, година и пролазности. Можда из тог разлога о томе сањам јер не желим да ове године прођу и да дођу неке друге, много озбиљније. Сада сам безбрижно дете и волео бих да тако заувек остане. Моји снови често су повезани са особама које су ми врло драге. Кад зажмурим, замишљајем себе у будућности као особу која је остварила већину својих снова.

Вероватно због тога, волео бих да сам увек дете коме су као и до сада остварене жеље и снови, за неког мали, а за мене велики.

Бојан Млиларић VI - 2

КАД ЗАЖМУРИМ И КАД САЊАРИМ

Небо је обојено дугиним бојама. Дан умире, а ја седим и то посматрам.

Немоћна сам да спречим смрт дана и да још мало задржим Сунце. Док се Сунце полако спушта, моје срце испуњава туга. Цело срце ми је испуњено тугом, осим једног малог дела. У том делу срца тиња нада која зна да ће се дан поново родити. Полако заклапам моје очи и почињем да летим до земље која је само моја. У тој земљи нема рата и мржње и све је лепо. Птице ми тамо певају своје умилне песме и својим предивним гласом улепшавају природу. Поред Сунца на небу стоје и звезде, које личе на свећице које је сам Бог упалио. Дрвеће је разних боја. Крошње овог дрвећа се шире и стварају хладовину. Цвеће има разне облике. Изгледа као да је преко његове лепе боје неко посуо неки сјај. Мирис који ово цвеће шири је опијајућ. И сваки мирис подсећа на нешто друго. Неки подсећа на океан, неки на кишу... Тамо осим обичних животиња постоје и животиње из митова и бајки. Уживам у овоме, али ипак стрепим, јер знам да кад отворим очи, све ће бити готово. Али на неки начин не бојим се краја, јер знам да ће ме моја машта кад год зажмурим, донети овде. И зато се полако припремам да отворим очи. Већ летим преко долина и пашњака назад, у стварност. Вратила сам се. У даљини видим последње зраке које Сунце баца пре заласка. Све полако тоне у мрак.

И у овом мраку једину светлост представља онај пламичак наде који зна да ће се дан поново родити и да ће Сунце поново изаћи.

КРИСТИНА ВЕСКОВ VI - 2

ФОТО ГАЛЕРИЈА СА ЕКСКУРЗИЈЕ

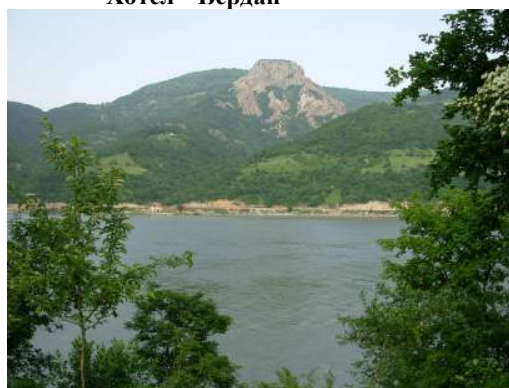
Смедеревска тврђава

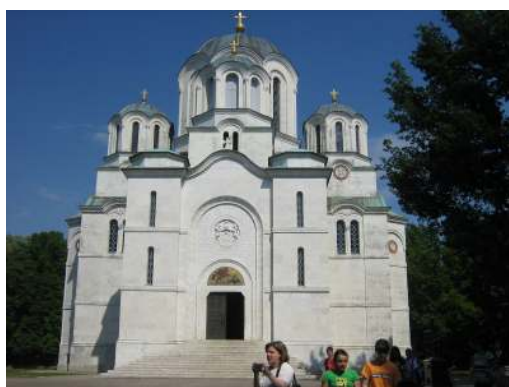
Хотел "Бердан"

Сребрно језеро

Берданска клисура

Опленац

Лепенски Вир

Карађорђе

Рисовачка пећина

ДАНАШЊА МОДА

У Србији је мода нешто врло занимљиво за многе људе, а поготово за тинејџере. Људи имају свој стил и свако се облачи како воли...Млади обично иду голих стомака мада то и није најбоље за њихово здравље. Сада је модерно носити кратке мајице и шорцеве. Многи родитељи не знају како им се деца облаче током школске наставе, јер не могу да их виде пошто су на послу. Ђаци основне школе се не облаче баш примерно за школу и за њихов узраст. Мада је забрањено непристојно облачење за школу, неки ђаци то не поштују...Ове сезоне ИН боје су жута, љубичаста и зелена. Сада су и ИН велики сатови за руку и наочаре за сунце. Лагане ципелице или такозване балетанке обарају девојчице са ногу и нико није равнодушан да их не проба и не купи...Пошто се матуранти спремају за матуру желела бих да им предложим пар стварчица које су врло занимљиве за њих. Не прекратке хаљинице које се мало шире на доњем делу, хаљине са танким бретелицама, уз ципелице на не превелику штиклу или равне ципеле би девојкама савршено стајале. Такође, ако девојка не воли сукње и хаљине, може да обуче лепе свечане панталоне или фармерице уз лепу кошуљицу или мајицу са сјајним ципелицама. Наравно уз све то иде једна мала торбица у складу са одећом...а фризура по њиховој жељи. Модни хит за особе мушког пола су лепе фармерице уз једнобојну кошуљу са украсима или краватом, не превише затегнутом...Уз то би савршено ишле патике или ципеле, све у складу са одећом...Али пошто је лепо време, лепо би им ишле и сандале. А фризуру би могли и сами да наместе. Узму мало гела за косу и подигну косу на кресту или јеж фризуру...То је сада ИН...Мода је нешто врло лепо. Настала је давно и главни град моде је Париз. Има пуно модних креатора и свако ради и смишља нове модне стварчице по свом укусу. Мода је многим људима важна. Наравно, ти људи су они који воле моду и модне хитове. Али има и људи којима мода ништа не значи...Њима није битно како изгледају, док многи пред огледалом стоје по сат времена и гледају да ли је на њима све што је тадашњи хит...Данашња мода је разноврсна и различита.

Razne zanimljivosti

Tigar, savršeni predator, poseduje lepotu, gracioznost i ogromnu snagu. Svoje prisustvo u divljini on otkriva zastrašujućom rikom ili tragom koji ostavlja na prašnjavao stazi. Svakog ko je čuo riku ili spazio ovu neverovatnu mačku u divljini obuzeo je strah od vrha glave do nožnih prstiju. Najlepša i najveća od svih mačaka izaziva divljenje i strah u isti mah.

TIGROVI

Nekad i sad

Najveći među mačkama – tigrovi su na pragu istrebljenja

Od 36 vrsta mačaka, tigrovi su najbliže povezani sa lavovima, leopardima i jaguarima. Njihov zajednički predak živeo je pre oko 5 miliona godina. Najstariji fosilni ostaci prvih tigrova stari su oko 2 miliona godina. Pratilegovci su naseljavali centralnu Aziju, Indiju, istočnu i severnu Kinu, Sibir, Japan, Sumatru i Javu. Hiljadama godina ova staništa pružala su utočište najvećoj i jedinoj (među velikim) prugastoj mački. Danas, zahvaljujući brzom uništavanju prirodnih staništa i velikom izlovu, tigrovi predstavljaju ugroženu vrstu. Početkom 20. veka živelo je preko 100.000 tigrova. Danas ih na čitavoj planeti ima do 7.000, a mnoge podvrste, kao što su javanski tigar sa Balijsa i oni iz predela oko Kaspijskog mora, istrebljene su u potpunosti u poslednjih nekoliko decenija. Da li i ostatku pretiliclan slučaj?

Tigrovi spadaju u retke mačke koje vole da se kupaju.

Lična karta

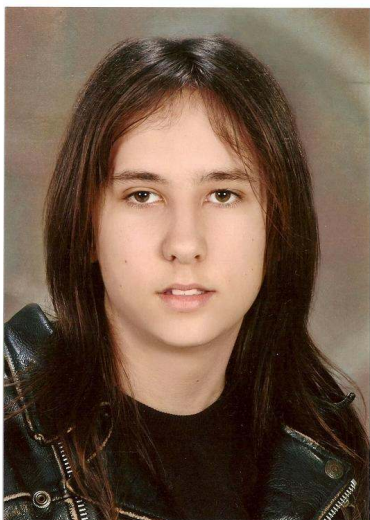
Starost: u zoološkim vrtovima do 20 godina, a u prirodi do 15 godina. Samo polovina mladunaca doživi period u kojem postaje nezavistan od majke, a samo 40% mladih tigrova stasa do doba kada su sposobni za razmnožavanje. Ženke žive duže od mužjaka. Budući da su tigrovi teritorijalne životinje koje same žive, mnogi mužjaci umru od posledica rana koje zadobiju u borbama sa drugim tigrovima za očuvanje svoje teritorije

Sabljasni tigrovi

Evolucija je tokom vremena imala svoje eksperimente. Jedan od njih je bio "projekat" sabljasti tigar. Ova vrsta se odlikovala robusnijom građjom od danasnjeg tigra i ogromnim očnjacima. Po zubima koji su nalikovali na sablje su i dobili naziv. Međutim, ova evolutivna grana tigrova nije preživela.

Beli tigrovi nisu posebna vrsta, već tigrovi koji imaju posebnu genetsku "grešku". (nešto poput albinizma)

УЧЕНИЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Зовем се **Ненад Шуњка**. Рођен сам у Новом Саду, 25.9.1993. као треће дете у породици. У Основну школу "Данило Зеленовић" долазим већ 1995. године. Своје најраније детињство проводим у вртићу, а у први разред крећем 2000. године.

Уз учитеља, Ђорђа Басарина, провео сам много духовитих часова, лепих излета, стекао сам нова знања. У V разред крећем 2004. Већ на пролеће 2005. имам 2 успешна општинска такмичења из математике и српског језика. Одељењски старешина, Станислава Бакић, ме предлаже за једног од нај ђака у Србији и моја кратка биографија и слика излазе у енциклопедији успешних младих талената Србије под називом "ОНИ ДОЛАЗЕ", због чега сам веома поносан. Следеће године постижем још боље резултате. У сарадњи са наставницом, Ковиљком Лугоња, стижем после првог општинског и до другог места на окружном такмичењу из српског језика.

Исте године са сестром и друговима оснивам "rock" бенд "Чупавци". Као "rocke'n'roll" клинци имали смо до сада десетине успешних наступа.

Ове године завршавам Основну школу као први у општини из српског језика, као вуковац, као ђак генерације, са мојом увек драгом другарицом, Зоком Бабић. Након пријемног испита, 19.06. идем на Тестеру са мојим друговима „Чупавцима“. Школа страних језика "Lingua" је организатор и покровитељ промоције "госка" међу младима, а ми смо њени гости.

Порука онима који остају у Основној школи "Данило Зеленовић": Хвала за сву подршку, све лепе часове, предметне и животне, хвала за другарство. ЗБОГ ВАС САМ ОВАКАВ КАКАВ ЈЕСАМ!!!!

Ненад Шуњка

Моје име је **Зорана Бабић**, рођена сам 07.10.1993. године у Сиригу, где и данас живим. Моју породицу чини седам чланова, баба и деда, тата Зоран, мама Јелена и две сестре Мира и Драгана. Заједно са мојим другом, Ненадом Шуњком, ја сам ђак генерације. Моја најстарије сестра Мира је такође била ђак генерације и сви кажу како сам се ја „бацила“ на њу. Мој живот је увек био динамичан, што се тиче школе. Ишла сам на разна такмичења, на неким сам имала више успеха него на другим, али све у свему било ми је увек занимљиво. Увек сам била спремна да помогнем, ако је помоћ била потребна. Моја највећа љубав ја математика и волела бих де се у даљем животу њој и посветим. Ја ћу увек памтити основну школу и покушаћу да избришем сва ружна сећања и да ми остану само она лепа. Мој хоби, ако би се то могло тако назвати, је писање песама. Иако многи кажу да јако лепо пишем и поезију и прозу, ја више пажње обраћам на поезију. Писање песама је за мене један леп доживљај, јер у песми можеш да срочиш сва своје осећања, и тужна и срећна и тако се на неки начин олакшаш. Још бих се захвалила свима који су били уз мене и подржавали ме и веровали у мене, а највише бих се захвалила мојој породици.

Зорана Бабић

Осмаци – СРЕЋНО!!!

Били су ту. Сваки дан смо проводили са њима, и они су постали део наше свакодневнице, а да ми то нисмо ни приметили.

Дане смо проводили заједно, у школском дворишту и ходницима. Они сада те ходнике напуштају и одлазе у неке нове школе међу неке друге људе. Неки ће једног дана кад заврше ту школу постати медицинске сестре, аутомеханичари, архитекте... Али коју год школу они уписали, шта год постали, ми ћемо памтити оне другове који су били, а све ружно ћемо заборавити. Памтићемо их по њиховим шалама, осмесима које су мамили на наша лица, несташлуцима које су правили, другарству које су нам пружили. И само то је довољно да се свако од нас зажали бар једном, што није више времена провео са било ким од њих.

Све кроз шта су они прошли, проћи ћемо и сви ми. То све нас чека: пријемни, упис у средње школе. И ми ћемо отићи, и нама ће на расанку сви пожелети срећу, као што је и ми њима желимо.

